

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“. Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V njih jih služi se je posluževati telefona tiskarne št. 63.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnice, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsa leta naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno peto vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilnična računa št. 64139.

Velikonočno razmišljanje brezvercev.

Tržaški dnevnik je zopet pokazal svoje nazore o sedanjem delovanju katoliške cerkve. Bolj strupenega pisanja nismo kmalu čitali. Članek, ki piše, da se o Velikonoči slavi spomin na vstajenje krščanske ideje, na simbol ljubavi, da je potezo velikega principa — enakosti in jednake pravice med človekom in človekom, med narodom in narodom, in pri tem pravi da profanirajo krščanske principe oni, ki so čuvarji verskega čuta naroda, da hočejo v vsem življenju naroda uveljaviti Kristusove nauke, tak članek hoče očitno podati perfidno sliko o duhovščini, da jo s tem namenoma odtujaže razumnstvu in ljudstvu, da jo omrazi pred svetom.

Če niso njih čitatelji duševni revčki, naj si ogledajo ta članek, posebno oni ki trde, da je tržaški dnevnik krščanski in da ne piše nič proti veri. Seveda prav v omenjenem članku lepo opisuje bistvo krščanstva in njega vzvišeno božansko zvanje. In to je res katoliško, nemara še bolj nego rimski katolicizem in mameluki gredo na limanice in navivno trde, češ Slovenci nimamo boljšega lista: tako krščanski, naroden in objektivni, kajpada nerazumljiva je prepoved čitati ga. O žalostni slavo-spev, v kojem se divje poje pogubna himna verskega indiferentizma.

Princip omenjenega članka, na katerem so osnovane one velikonočne misli je princip makia-velizma: Greh, ki si ga sam storil, predbacivaj ga nasprotniku.

Člankar se prikaže čitateljem nedolžen in idealen; res čudoviti verski idealizem! Toda ironija, v verski idealizem člankar niti ne veruje. Gleda po širni Avstriji in nikjer ne najde ljubezni, pravičnosti, iskrenosti; ampak povsod boji, ki tlačijo neusmiljeno trda tla vsakdajnosti. Posebno pa solzari nad bratomornim bojem v naši ožji domovini. —

Kriva pa da je vsemu temu profanacija čuvarjev verskega čuta naroda!

Ta greh, ki ga oni neusmiljeno duhovnikom predbacivajo, je pa v resnici le greh naših nasprotnikov: ker ravno oni ne razumejo krščanstva in si ga zato stvorijo po svojih nazorih. Oni so, ki prvi udrihajo proti cerkvi in blatijo škofo in

duhovnike. Lahko živimo v miru, če vidimo, da se spoštuje krščanski princip in se ga uveljavlja v javnem življenju. Če pa smo vstali, storimo to, da razkrinkamo delo krivih prerokov in jih pahemo z ogorčeno roko s prestolov v blato, kjer je njih prostor, ker ne smemo mirno gledati, ko se ravno v naši domovini ljudstvo hujska in se mu ropa vera in se ga tira v temo, v nesrečo, kjer ni ljubezni, bratoljublja, kjer se ne poje aleluja. Glej na Rimanje, na ta nesrečni stvor tržaških oboževanih narodnjakov!

Tudi v politiko nas le silijo, ker naravno moramo braniti svetost zakona, verski pouk v šoli, svobodo in prostost cerkve sploh. Ako ne bi imeli v parlamentu versko prepričanih mož, bi bili že uresničili liberalci in socialisti svoje nakane, in vrgli bi iz šole in cerkve sv. razpelo in duhovnika iz samostanov mirne menihe, iz bolnišnic usmiljene sestre, iz vsakega srca bi pa izruvali vero v Kristusa.

Ker naše ljudstvo noče doživeti tako žalostnih časov brez ljubezni, brez miru, so pogumno stopili na krov odločni možje polni usmiljenja in ljubezni do naroda, da kažejo na volkove, ki se prerivajo v čredo tembolj nevarno, ker se kažejo v ovčjih oblekah. Če pa ni ljubezen kazati ljudstvu na te volkove, kaj pa e potem še ljubezen?

Kdo zapeljuje?

„Mladost“, nov slovenski časopis za mladino, ki izhaja prvo in tretjo soboto vsakega meseca, prinaša v svoji drugi številki članek pod zgornjim naslovom, kateri je posebno z ozirom na naše tržaške razmere vsega uvaževanja vreden in zasluži, da ga v sledečem ponatisnemo.

Za našo mladino, ki se po gimnazijah in drugod šola, ter za slovenske kmetske stariše, ki s svojimi žulji vzdržujejo šolstvo, so pisane te vrste. Za naše srednje šole gre. — Nasprotniki vere in ljudstva hočejo pridobiti na svojo stran mladino. Pri tem se ne strašijo nobenih sredstev, da dosežejo svoj namen, ki je: razkristjaniti naše ljudstvo in ga popoganiti. Oni namreč dobro vedo, da jim resni mladeniči ne gredo na lim. Zato se vržejo z vso silo na fante v prvem in drugem razredu. Izpočetka ne pokažejo kaj nameravajo, le počasi jim vlivajo strupa v dušo. Najprej jim vdihujejo mržnjo do veroučitelja, pozneje do vsakega duhovnika. Nato jih nauče norčevati se iz posameznih nauk cerkve, izpovedi in sv. maše, češ, kaj boš

slavno obrnil proti množici. — Ko ga je druhal zazrla je zaričila s strašnim, mozeg pretresajočim glasom:

„Proč ž njim, izpusti nam Barabo!“

Nevoljno, prezirno se je obrnil Pilat nad to besnečo, zverimi podobno druhal, zamahnil z roko in ko je nastala tihota, povprašal:

„Kaj tedaj hočete, da naj storim s kraljem Judov?“

Oni pa so zopet vpili:

„Križaj ga!“

Pilat jih je vprašal:

„Kaj pa je huđega storil? — Nič smrti vrednega ne najdem na njem. Pretepsti ga dam in izpustim!“

Oni so pa še bolj vpili:

„Križaj ga! Križaj ga! — Imamo postave in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal!“

In Pilat je prvič vstrepetal. Doslej ni dobil na njem še nobene krivice, ne po rimski, ne po judovski postavi. A če je res to, kar trdijo krvo-lačni tožitelji — potem bi moral po judovski postavi umreti.

Iznova se je obrnil na jetnika iz Nazareta, ne mence se za hrup, ki ga je delala množica, vprašaje ga, odkod je? — A ta mu ni odgovoril.

hodil se spovedovati, saj je duhovnik še bolj pregrešen kot ti S takimi in enakimi zabavljicami jih oslepajo za versko mišljenje in čednostno življenje. In tako smo prišli tako daleč, da se nahajajo ponekod po slovenskih gimnazijah fanti drugošolci, ki se ponašajo okoli med svojimi tovariši, češ: Jaz ne verujem v Boga, jaz sem ateist (bogatjec)!

Drugošolec, fant dvanajstih let in že bogotajec! Ali je to mogoče, vprašaj? Žalibog. Seveda, če bi tak fant prišel v dobre roke, bi kmalu spoznal, da so mu nasprotniki brezversko prepričanje le s slo vtepli v mlade mozgane, da pravzaprav ni prepričan, ampak nahujskan in premočen, da se še ne zaveda, kake abotnosti trdi.

Fantje na nižji gimnaziji naj bi se marljivo učili. Za organizacijo niso. Pravi prijatelj mladine ne bo šel nižjegimnazijcev hujskat ter pridobivati jih za politično stranko. Brezvesten je, kdor tako dela. Poučuj drugošolca v resnični vedi, v koliko jo on more razumeti in ne begaj ga s stvarmi, ki jih ne razume. Pa je še nekaj drugega, kar smo namenili povedati pred vso javnostjo!

Izvestni liberalni profesorji, od države plačani, da mladino vzgajajo v versko-nravnem duhu, sami nižjegimnazijcem jemljejo vero in se pričo njih iz nje norčujejo!

Na neki ljubljanski gimnaziji je profesor, ki ne more zatajiti, da je bil svoj čas v Pragi učeneč strupenega sovražnika cerkve in prijatelja Judov, Masaryka. Ta profesor že v drugi šoli dopoveduje fantom, da so angeli le neke vrste nižji bogovi in na ta način ponižuje krščansko vero, kakor da bi učila mnogoboštvo! Značilno je, da ta človek nikoli, kadar kaj o cerkvi razlaga — on podučuje zgodovino — ne rabi besede „katol. cerkev“, temveč pravi le „srednjeveška cerkev“ z očitnim namenom jo pred učenci omrziti. Besedo „katoliški“ ta profesor sploh slišati ne more, učencu, ki se predrzne ziniti besedo „katoliški“, veli, da se vsede in molči. Nekoč je vprašal nekega učenca, kaj misli postati. Ko mu ta odgovori da duhovnik, se je začel iz njega na skrajno nedostojen način norčevati.

Ali je potem čudno, da že nižjegimnazijci tako podivjajo? So že taki med njimi, ki že v četrti šoli prebirajo Haecklove knjige, katerih seveda niti ne razumejo, pa jim iz njih ostanejo v spominu psovke in sramotilke proti veri in cerkvi. Udaril bom pastirja in razklopile se bodo ovce, pravi sv. pismo. Če liberalni profesorji dajejo dijakom take zglede, potem se je samo temu čuditi, da ni še slabše, kot je. Tako je že zdaj, ko ima

Ljudstvo pa je zavpilo:

„Ako tega izpustiš, nisi cezarjev prijatelj! Cezarju nasprotuje, kdor se kralja dela!“

Pilat je vstrepetal. — Kaj če sem ob službo, pregnan v tujino, daleč od Rima, v nemilosti — in to radi enega samega človeka. Obrnil se je in dejal umivajoč si roke:

„Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega. Vi glejte!“

Druhal pa je besno zatulila:

„Njegova kri naj pride na nas in naše otroke!“ In izročil jim ga je v bičanje ter obsodil v smrt na križu.

„Ibis ad crucem — pojdeš na križ“, so bile zadnje Pilatove besede.

Pogled poln začudenja, poln milobe je splaval od jetnika na Pilata, ki se je v zadregi obrnil naglo v stran, obstrmel na razdivjani množici in se vjel na razbojniku Barabi!

„Ti v smrt! — Jaz pa prost! Ha, ha!“ — zakrohotal se je Baraba za Mesijo, ki so ga rablji odpeljali. — In množica je v znamenje zadovoljstva glasno klicala pozdrave:

„Baraba prost —“

Gospod pa je odhajal mirnih, nekoliko utrujenih korakov ob strani beričev v muko, trpljenje in smrt — — —

LISTEK

Baraba.

Črtica iz l. 33. po Kristusovem rojstvu. — Spisal Fran Ks. Steržaj.

In kakor se ogenj v poletni noči plazi s strahovito naglico po suhih strehah in objemaje v vročem objemu vse, kar mu pride v obližje in uničuje divja naprej, enako so delovale strupene besede duhovnikov in voditeljev v srcih strastne, občutkom in trenutni slasti vdane množice. — Kakor prihaja iz temnega brezna, katero je vznemiril lahen kamenček, glas votlo, gromko vedno naraščujoč, vedno groznejši, enako šumenje grozno hitro naraščujoče vpitje in hrumenje se je zaslislalo, ko je zapeljana druhal zagledala med vojaki prihajajočega roparja, morileca Barabo!

Mogočno, samozavestno, divjih, besnih pogledov, stisnjenih orjaških pesti, ukovan v železno verigo, je prihajal, jetnik po odru proti namestniku Poncijju, ki je nehote nekoliko stopil vstran.

„Haha! Mlečnozobi rimski pes ima strah!“ — Divje se je zakrohotal. — Na to pa je krčevito stisnil pesti, da je železje zaropotalo in se zmago-

vendar krščansko ljudstvo še nekaj vpliva, kaj pa bi bilo, ko bi se brezvercem posrečilo dobiti v roke vlado? Potem bi se liberalni učitelj na ljudski in profesor na srednji šoli kar kosala medseboj, kdo bo prej in korenitejšje izruval mladini iz srca Boga in vse vzore!

Naše ljudstvo, naša mladina gotovo ne opazuje brez haska teh pojavov. Krščanski učitelj in krščanski profesor sta najboljša ljudska prijatelja. Njih izobraževalno delo mora ljudstvo vsikdar in povsod podpirati, iti jim na roko, jih poslušati! Liberalni pismarji pa zapeljujejo mla ino, jo starišem odtujujejo, ljudstvu obsovažijo. — Slovenski mladenič, pomni: Največji sovražnik ljudstva je brezverski učitelj!

Čast Bošnjakom.

Velikonočni prazniki so pokazali, koliko žive vere imajo vojaki Bošnjaki. Uzorno vedenje po ulicah, cerkvah in drugod nam je jasna priča zdrave nepokvarjenosti tega naroda. Junaki po vzrastu, so vendarle tihega, rahlega nastopa, malobesedni z bistrim, nedolžnim milim pogledom.

Za praznike je še celo mnogo njihovih častnikov pristopilo javno k Sv. Obhajilu. Videli smo celo vrsto moštva in podčastnikov v cerkvi z molitvenikom v roki.

K slovenskim pridigam prihajajo v lepem številu. Ko je bila procesija, se niso niti častniki sramovali javno prekrizati se in pokloniti Najsvetejšemu Zakramentu. Ko so ti vojaki, ki so častno stražili božji grob odhajali od svojih postojank, je bilo ganljivo videti, kako so kot nedolžna deca Jezusu pošiljali še poljubčke v pozdrav in slovo, zdelo se jim je, da je bil prekratek čas pol ure, ko so smeli prebdeči mi no in nepregibno stoječ pred božjim grobom.

Na oljčno nedeljo je mnogo, mnogo vojakov brez ozira in straha pred ljudmi javno neslo v kasarno polno oljčnih vej.

Dva slučaja še navedemo. Iz teh je razvidno da so ti vojaki močna roka javnemu redu. V neki krčmi je nastal pretep med socialisti. Prišel je redar — a ni mogel ničesa opraviti v tem sršenovem gnezdju. Slučajno sta prišla tjakaj dva vojaka Bošnjaka. Molče sta pijela najhujšega razgrajača in ga nesla kot mati dete ven na zrak. Redar se je bal, da bo nastal vihar in napad na vojaka. Nič ni bilo. Korajžni socialisti so ostrmeli in utihnili kakor zid. Nekateri so jo popihali skozi vrata, drugi so bili krotki kot jagnjeta.

Nekje drugod je prišlo mimo pet vojakov Bošnjakov. Nekatero propalico so jih začele zmerjati po laško. Ustavilo se je vseh pet vojakov, eden je pa vprašal nekoga: „kaj ste rekli?“ — Ta odločnost, ta pogled, ta mir vojakov je pognal vse v beg. Naenkrat so se oddaljili kakor obliti psički. Strah pred rudečimi čepicami je v Trstu velik.

O vstrajajte vrli junaki slovanski v svoji veri in v svojih krepostih.

Ob tej priložnosti pa moramo v sramoto bebeležiti, da je pri vojakih mnogo slovenskih fantov, ki se sramujejo moliti, prekrizati se in lepo obnašati. Koliko jih je, ki se v cerkvah (v Trstu pri Novem Sv. Antonu) pri vratih postavljajo, služkinjam nagajajo in grdo vedejo. Dosti se jih udaja plesu, pijančevanju, pretepanju in laški bogokrunski kletvini. Slovenski vojaki vzgledujte se nad bratimi Bošnjaki.

Politične vesti.

CESARJEV JUBILEJ.

Določili so že natančen spored za obisk nemškega cesarja in nemških vladarjev na Dunaju. — Nemški cesar in cesarica se pripeljeta na Dunaj v četrtek 7. majnika, ob 10. uri dopoldne z dvornim vlakom na postajo Penzing, kjer ju sprejme naš cesar, nadvojvode in oblasti. Opoldne se vrši gratulacija v Schoenbrunn, ob pol 1. uri dejeuner, popoldne slede obiski, ob 7. uri pa gala-dine, nakar se poklonijo vladarjem pevci; nato odpotujeta nemški cesar in cesarica. Nemški vladarji pridejo na Dunaj 6. majnika. Z nemškim cesarjem in cesarico prideta na Dunaj tudi princ Avgust Viljem in princezinja Viktorija Lujiza, ki še nista bilo na Dunaju. Naš cesar odpotuje letos prej kakor lani v Isl. Dne 21. t. m. so proslavili vladarjev jubilej učitelji gluhonemnic na Dunaju s shodom. Zboro-

valci so poslali vladarju udanostno brzojavko. Danes se je pričel tretji shod avstrijskih učiteljev gluhonemnic.

NADVOJVODA KAROL ŠTEFAN GALIŠKI NAMESTNIK?

Poljski listi poročajo soglasno, da se med kandidatom za po umoru grofa Potočkega izpraznjeno mesto gališkega namestnika imenuje tudi nadvojvoda Karol Štefan. — Nadvojvoda stanuje stalno v Saybušu, govori perfektno poljsko, za svoje uradnike in služabnike ima same Poljake in zato bi Poljaki njegovo imenovanje z veseljem pozdravili. —

V tem poročilu se kaj lepo zrcali zadrega, katero dela vladi to namestniško vprašanje.

NUNCIJ GRANITO DI BELMONTE.

Dunajski papežev nuncij nadškof Granito di Belmonte se poda začetkom junija v Rim, kjer ostane dva meseca. V tem času postane kardinal in se reši tudi vprašanje, kdo postane nuncij na Dunaju.

OGRSKA VLADA PROTI INOZEMCEM.

Listi so poročali, da popišejo osobito ruske begunce, ki jih je več tisoč v Budimpešti, da jih izženejo 1. majnika. Budimpeštanski mestni glavar je izjavil, da ne bodo delali nobenih sitnosti takim inozemcem, ki žele bivati v Budimpešti in garantirajo, da delajo. Izgnati nameravajo le inozemce, ki so nevarni javnemu redu in ki se ne morejo preživeti iz lastne moči in brez oblastvene podpore.

NOVA SIBIRSKA ŽELEZNICA.

Sibirska železnica vodi od postaje Manžurija naprej po severni Manžuriji do ruske trdnjave Vladivostok ob tihem oceanu, torej po kitajskih tleh. Po rusko-japonski vojni bi ta proga v slučaju vojske s Kitajsko in Japonsko bila zaprta za rusko armado. Vlada je torej predložila dumi zakon, s katerim se pooblašča, da na ruskih tleh ob reki Amur zgradi železnico do Vladivostoka. Proga je 2000 km. dolga, bo stala 300 milj. rubljev in bo v treh letih dodelana. Duma je sprejela predlog z veliko večino, proti so bili le socialni demokrati in socialni revolucionarji, ki se sploh ustavljajo vsakemu vladnemu predlogu, naj bo še tako koristen in državi potreben. Po zgradbi te železnice bodo kmalu vsi ob Amuru ležeči kraji, dozda le malo obljubljeni zaseljeni od ruskih priseljencev, katerih je lani šlo v Rusijo nad pol milij., letos pa vsaki teden po 20—25 tisoč.

NAMERAVAN NAPAD NA PORTUGALSKEGA KRALJA.

Nekateri listi pišejo, da je bil nameravan napad na portugalskega kralja, da pa so ga pravčasno odkrili. Zaprtih je neki veliko republikancev. Za takrat, ko bo kralj otvoril parlament, so napravljene dalekosežne varnostne odredbe.

NAPAD NA GUATEMALSKEGA PREDSEDNIKA.

Ko se je podal 20. t. m. guatemalski predsednik Cabrera zjutraj v svojo palačo, je streljala nanj gruča mož iz samokresov. Predsedniku je odstreljen prst. Napadalec so zaprli.

Naročajte in razširjajte

„ZARJO!“

NOVICE.

n Listnica upravnistva. — Današnji številki smo priložili poštne položnice vsem onim, ki še niso doposlali letošnje naročnine. Tisti p. n. naročniki, ki so že plačali četrt- oziroma polletno naročnino, naj blagovolijo položnice shraniti in se jih ob svojem času poslužiti.

Prihodnjo številko bomo ustavili določiljanje lista vsem tistim, ki še niso nič plačali, ako ne pošljejo naročnine tekom teh dni.

n Vžigalice „V korist obmejnim Slovincem“, katore je založila Slov. kršč. soc. zveza v Ljubljani, ima v zalogi g. S. H. Škerl, trgovec pri sv. Ivanu. Somišljeniki in somišljenice, poslužite se samo teh vžigalic!

n Umrli je Henrika Pederzoli mati m. č. g. župnika cerkve sv. Antona Novega v Trstu dne 22. t. m. previdena s sv. zakramenti. Pokojnica je bila pobožna kristijana, uzorna mati in vrla so-proga. Svetila ji večna luč. Žalujemo sožalje.

n Umrli je baron Ivan Albori, starešina cerkve sv. Antona Novega v Trstu dne 20. t. m. Bil je zelo darežljiv za cerkev in ubožne. N. p. v m.

n Začasni ravnatelj v goriškem semenišču je imenovan veleč. g. profesor pastoralke dr. Jakob Brumat.

n „Indipendente“ zaplenjen radi škola. Tržaški dnevnik pripoveduje v svoji velikonočni številki, da je bil „Indipendente“ od 18. aprila zaplenjen radi nekega članka proti škofu dr. Naglu.

K temu dodaje: „smo radovedni, ali izda ekscecenca dr. Nagl na podrejeno duhovščino ukaz, da ne sme čitati „Indipendenteja“?

Gospode okoli tržaškega dnevnika še vedno hudo peče škofova prepoved lanskega leta. Vidi se, da je ne morejo pozabiti. Sicer pa naj jim bode povedano enkrat za vselej, da škof Nagl ni zabranil čitati trž. dnevnika radi napadov proti škofovi osebi, temveč radi tega, ker je list trdil, da duhovščina drži z Rimanjci, kar je bilo veliko razžaljenje tržaško-koperske duhovščine in ker je pri vsem tem tržaški list hotel veljati kot krščansko glasilo, češ saj so abonirani tudi duhovniki.

„Indipendente-ja“ z katerim se trž. dnevnik skoro nehote postavlja v isto vrsto, pa sploh ni treba izrecno zabraniti, ker list ki izpoveda jasno in progmatično liberalna načela, je že s a m p o s e b i zabranjen. Slovenski tržaški dnevnik pa je protiverski in je vendarle hotel veljati kot krščansko glasilo. V tem tiči nevarnost in za to je dobro, da je slovenski tržaški dnevnik prepovedan. Da ga to peče, mu radi verujemo, pa nič ne dà.

n Protiverske odlomke iz brošure brezverskega profesorja Wahrunda „katoliški svetovni nazor in svobodna znanost“ prinaša svojim čitateljem tržaški „Delavski List“. Kdor hoče biti pravi prijatelj delavca, naj mu res pomaga, ne pa da mu krađe vero. Delavci, vrzite tak list stran.

n Za papežev jubilej so že pričeli dohajati v Rim vsakovrstni darovi sv. Očetu. — Največ je predmetov namenjenih ubožnim cerkvam. Ti so izpostavljeni v galeriji zemljevidov (dolgi 150 m.) in bližnjih dvoranah. Darov je toliko, da se vse te dvorane večkrat izpraznijo in vnovič napolnijo. Vsako toliko sprejema papež sam darove, ki se potem pospravijo in pošljejo ubožnim cerkvam, posebno v misijone. V septembru bo pred papežem velika slavnost katoliških telovadnih, kolesarskih in sličnih društev. Oglasili so se že udeleženci iz Italije, Belgije, Nemčije, Francoskega, Švice, Angleske in od drugod. Samo iz Italije se je oglašilo že nad sto društev.

n Hrvati v Lurd. — Tudi bratje Hrvati se odpravljajo letos v Lurd in sicer bo to prvo hrvaško lurško romanje. Predsednik romanja je presvetli g. dr. Anton Mahnič, škof krški, voditelj pa o. Bernadin Skrivanič, kapucinski provincial. Hrvatje odpotujejo 10. avgusta iz Reke po morju do Benetk. Od Benetk se popeljejo s posebnim vlakom preko Milana in Marsilje v Lurd. V Lurdu se ustavijo 14., 15. in 16. avgusta tako da bodo lahko videli izredne slavnosti, ki se vrše v Lurdu na praznik Marijinega vnebovzetja. Dne 22. avg. se povrnejo na Reko. Cena v I. razredu 450 K, v II. 350 K, v III. 250 K. Oglašati se je v kapucinskem samostanu na Reki do 15. julija in plačati takoj pri zglastvi K 15.— v pokritje pripravljalnih stroškov.

n Novo stolno cerkev mislijo zidati v Splitu v Dalmaciji. Nabirajo milodare.

n Žalna zastava na veliki petek. Kakor vsako leto je ukazal tudi letos francoski admiral, da mora francoska mornarica razobesiti žalne zastave na veliki petek. Tega niso mogli brezverci še do danes preprečiti.

n Velikanski škandal v sikstinski kapeli v Rimu. — V sikstinski kapeli v Rimu se je pri papeževi velikonočni maši zgodil velik škandal. Posredovanjem avstrijskega poslanika so dobili v kapelo vstop dunajski žid, privatni docent Feilbogen in dve židinj. Pri obhajilu sta se židinj rini v prve vrste in bile tudi obhajane. Židi ste nato sv. hostijo — izpljuvali! Med navzočimi katoličani je vsled tega nastalo silno razburjenje. — Nad tako silnim židovskim bogoskrunstvom je vse ogorčeno.

Cerkovnik odlikovan. — G. Emilij Kluo, prvi cerkovnik sv. Antona Novega je dobil od svetega Očeta Pija X. križec za zasluge za cerkev in papeža. Mož je uzoren kristijan v zasebnem in javnem življenju.

n Dobro so peli peveci Bratovščine sv. Cirila in Metoda po naših cerkvah. Bratovščini želimo pravi preporod, odkar so jo zapustili verski mladeniči in liberalčki.

n Kuga v Aleksandriji. V Aleksandriji so tri osebe obbolele na kugi.

n Nesreča. — V Ljubljani je v sredo dne 22. t. m. prehitra vožnja električne cestne železnice zahtevala človeško žrtev. Dvanajstletni Ciril Barič, doma iz okolice Dutovlje na Krasu, je stopil iz neke hiše, kar pridrvi voz električne železnice in ga pobije na tla. Ker ni bilo varnostnih mrež, je prišel deček popolnoma pod voz in je bil tako zmečkan, da so mu čreva vun gledale. Seveda je bil deček takoj mrtev. Nesreče je kriva prehitra vožnja. Deček je bil sirota in ga je imel kovaški mojster Demšar v oskrbi.

n Ponesrečena ladja. Blizu Katanije v Italiji se je na veliki četrtki ponesrečila neka ladja. — Vihar jo je zagnal na skalovje, da se je razbila. Vseh devet mož, ki so bili na ladji, je utonilo. Našli so samo mrtvo telo kapitana, drugi so zginiti v valovih.

n Brežičen brzjav med Karlovimi vari in Prago je začel delovati veliko soboto. Funkcional bo samo, dokler bo trajala jubilejna razstava v Pragi.

n Velik plaz snega se je porušil blizu Calgary v Ameriki. Podrl je velik kos železnice in zdrobil več hišic železniških delavcev. Trideset Japoncev je mrtvih pod snegom.

Jz okolice.

o Boj za Škedenj. — Pod tem naslovom je obelodanila v „Slovenskem Narodu“ neka gea. učiteljica iz Škedenja, katere „svobodomiselnost“ smo v zadnji številki malo okrtali, dolg otrobovezen članek, kateri vsebuje toliko nedoslednosti in neumnosti, da ne zasluži nikakega odgovora. Ko bi pero ne imelo obzira na „nežne“ prstke, kateri so je držali in vlekli po papirju semtertja, bi se prav gotovo ustavilo in ne bi hotelo pisati take neumne klobasarije, kot jih je.

Gospodična vzgojiteljica otrok krščanskih staršev, mi vam svetujemo, da se v prihodnje malce bolj potrudite in spisete kaj bolj pametnega, kot ste to pot. Sicer bo vera v vašo svobodomiselnost učenost splavala po vodi.

o Iz Škedenja. — Vsled zadnjih dopisov v „Zarji“ je oni mladenič, ki je raztrgal tablico v prodaji „Zarje“ ves iz sebe. Pa kakšen uspeh je imel pri svoji tovaršiji! Soglasno so sklenili, da natepejo prodajalca „Zarje“, ker jim je tako na poti in ker dela propagando za (bognasvaruj!) — klerikalizem. Kakšna liberalna inteligenca! — V zadnjih dneh so razblebetali po vasi, »da je morala uprava „Zarje“ plačati šest svetlih kron ali tri trde goldinarje kazni c. k. policiji, ker je brez dovoljenja „Zarjo“ razprodajala.« — Pripomniti moramo, da ima „Zarja“ v Škedenju krasen uspeh. Mlado in staro vse jo pazljivo od začetka do konca prečita. Žugali so tudi g. kapelanu, da bodo vse njegove napake objavili v „Narodu“. Mi se te ljubljanske brezverske cunje prav nič ne bojimo! Oni mladenič je znan po celi vasi kot priden razširjevalec „naprednega“ brezverstva. Takega žuganja in pretenja se prav nič ne bojimo. — Škedenjci pa, ki znajo ceniti „Zarjo“, le pridno segajmo po nji!

Somišljeniki! Somišljenice!

Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžigalice „Slovenske krščanske socialne zveze“: „V korist obmejnim Slovencem!“ Kupujte te naše vžigalice!

Jz Krasa.

k Iz Sežane. — Naša Marijina družba dobro napreduje. Na njeno prizadevanje je dobila cerkev krasen kinč za Velikonočne praznike — namreč Marijino zastavo. Zastava je res nekaj posebnega. Kras ne pozna kaj takega. Blagoslovljenje je izvršil mnogoč. g. kanonik in dekan tomajski Mat. Sila.

Dekleta so zapela primerno pesmico: „Marijino zastavo bom sledila“ V soboto zvečer so dekleta iz družbe v belih oblačilih stopala v procesiji za Marijino zastavo. Celotno neprijatelji zastave in družbe so rekli, da take procesije še ni bilo. Zastava je vredna blizu 700 K. Stane nas pa veliko manj, ker smo dobili blago v dar in delo je izvršila g. g. Iv. Rabič, članica Marijine družbe. Delo, kakor so izrazile osebe, ki se na to razumijo, je vredno 200 kron. Nasprotniki in nasprotnice Marije niso še utihnili. Pa „lasse pur che i canti e subi...“

— Takega velikega tedna v Sežani še stari ljudje se ne spominjajo kot je bil letošnji. V dveh dneh se je šlo trikrat „z Bogom“ in smo imeli tri mrličje tudi v dveh dneh — med tem, ko so zvonovi molčali.

k Kobilice so nastopile v ogromnem številu na Krasu, posebno v komenski okolici. Trava komaj leze iz tal, pa je že toliko teh lačnih živalic, ki vse popasejo. Ponekod je toliko kobilic, da bi si lahko mož na enem samem kvadratnem metru z njimi lahko napolnil vse žepe. Že lani in predlanskem je bilo z živinorejo zelo huda, le os bo pa morda še hujše.

k Vinska razstava se bo vršila v Tomaju dne 17., 18. in 19. maja. Podrobni program se objavi pravočasno.

Gerkveni letopis.

c Spremembe v duhovščini. — Č. g. Theobaldus Beacco, dosedaj duh. pomočnik v Milah je premeščen v Trst k cerkvi pri Jezuitih (Sv. Maria Vel.) za III. kooperatoja.

c Č. g. Marsich, ki je bil zaboden v cerkvi sv. Justa, ozdravlja sedaj počasi pa gotovo. Bolnišnico je zapustil že v soboto pred oljno nedeljo.

c Cerkev sv. Jakoba se je začela popravljati na občinske stroške. Toda občina bo pokrila samo stroške za glavne poprave, vso cerkveno olepšavo bo morala plačati cerkev sama. — In to ni mala skrb, če se pomisli, da bi znale stati olepšave in slikarije do dvajset tisoč kron.

c Cerkev sv. Vincenca je dobila nove klopi. Lepo, trdno delo, ki bo lahko preživelo več rodov, je izdelala tovarna Gasperini.

c Petdesetletnica polaganja temeljnega kamna za kapucinsko cerkev v Trstu se bo obhajala v nedeljo prav slovesno. Ob 8. uri bo nova maša tržaškega domačina kapucina P. Avgustina, ob 11. uri pa slovesna pontifikalna maša prevzvišenega g. škofa. Svirala bo tudi salezijska godba. — Temeljni kamen je bil blagoslovil blagopokojni škof Jernej Legat in sicer 22. novembra 1857. Ker so pa cerkev lani v jeseni popravljali, so odnesli slovesnost petdesetletnice od 22. novembra 1907 na letošnjo belo nedeljo.

Marijina družba.

Pretekli torek 21. t. m. vršil se je pogreb naše sestre Neže Besednjak. Tri leta je bila vpisana v naši družbi med žene. — Na shodi in k skupnim pobožnostim je prihajala kaj rada, le zadnje mesece je izostajala radi bolezni. Spreveda se je vdeležila le malo število družbenic, ker je bila ura malo priložna. — Njeni duši sveti večna luč! —

Isti popoldan zbrale smo se mnogoštevilno v ulici Economo, da spremimo k zadnjem počitku Marijino hčer Ano Janežič. Iz Šmarja na Dolenjskem doma bivala je tu s svojo materjo vdovo in z dvema bratoma. Sušica jo je priklenila na posteljo — in ne še 18 let stara zapustila je svet. Pa zapustila ga je kakor cvet, v katerega svet ni dihnil svoje morilne sape. Blagor njej, bode marsikatera vzdihnila, ki se spominja svoje žalostne preteklosti — ki gleda v bogve še kako dolgo negotovo prihodnost.

Ob treh začel se je pomikati sprevod po ulici Lazzareto vecchio. Mladeniči so nosili krsto, belo opravljenе družbenice so ji delale častno stražo s svečami in cveticami v rokah. Od zadej pa se je vila dolga vrsta deklet in žen iz družbe in mnogo drugega občinstva. V cerkvi Marije Device Pomočnice je blagoslovil duhovnik krsto. Bel voz je prenesel njene zemeljske ostanke k sv. Ani v naš skupni dom. — Tvoja duša pa, Ana, naj gleda iz obličja v obličje Boga, v katerega si na zemlji verovala in upala, katerega si z vso dušo ljubila.

Na svidenje nad zvezdami!

Književnost.

kn „Mladost“, štirinajstdnevni list za slovensko mladino, ki je jel izhajati dne 4. t. m. v katoliški tiskarni v Ljubljani, ima v svoji drugi številki to le vsebino: „Kmečki mladeniči vkup!“ (organizatoričen članek). „Svobodna šola“ in „Kdo zapeljuje?“ — dva krepka članka o sedanjih pohujševalcih naše mladine po šolah, članka, ki veljata gotovo tudi našim lokalnim razmeram. Sledi nekaj člankov o telovadbi. Zanimivi so tudi dopisi in listek „Mali Pilat“. — „Mladost“ toplo priporočamo našim mladeničem. Stane 2 K na leto in se naroča pri g. Ivanu Podlesniku v katol. tiskarni v Ljubljani.

Razne vesti.

r Maroška smodnišnica. — V sultanovem dvorcu v Marakešu so bila tajna vrata, ki jih ni nihče upal odpreti. Žene iz harema so trepetaje zrlle na ta vrata, češ za tem zidom se gotovo skriva grozna tajnost. Nad vrati je bil napis: „Smodnišnica za sveto vojno“. — Vrata so ostala vedno zaprta. Ko je meseca februarja prišel Muley Hafid v Marakeš ter se tam proglasil za sultana mesto svojega brata Abdula Azisa, je tudi zvedel za to tajno smodnišnico ter rekel svojemu finančnemu ministru: „Pravijo, da je v tem stolpu smodnik in municija“. Obenem mu je tajno namignil, kje bo našel zarjavel ključ od tajinstvenih vrat. Minister Si Taleb Tazi je res našel zarjavel ključ ter z velikim naporom odklenil ključavnico. Komaj je pa odprl vrata, so vsi spremljevalci pobegnili, tako da je minister stal sam sredi velikega prostora, kjer je bilo več velikih zabojev. Minister je previdno odprl zaboj, a v njem ni bil smodnik, temuč suho zlato. In tako so tudi ostali zaboji bili napolnjeni skupno jih je bilo za 20 milijonov kron. In tako je dobil Muley Hafid dovolj sredstev za sveto vojno.

r Prošnja na novorojenčka. — Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je dobil takoj naslov rimskega kralja, naslovila je mlada vdovica, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka prošnjo za pokojnino sebi in svojim peterim otrokom. Cesar se je smejal od srca ter šel v spremstvu svojih dvorjanikov k zibeli novorojenčka, mu prebral glasno celo prošnjo, nato nekoliko počakal, potem pa sinčka poljubil rekoč: „Kdor molči potrjuje“. In pokojnina je bila dovoljena.

r Tajinstvena mrtvaška rakev. — Na pokopališču majhne francoske vasi so prišli na sled zagonetnem dogodku. Pred 22 leti je prišel iz francoskih kolonij mlad častnik, ki je kmalo nato umrl. Sedaj so grob prekopali, ter našli še precej dobro ohranjeno rakev, toda rakev je bila napolnjena z mavecem.

Oblasti so takoj začele preiskovati zagoneten slučaj. Častnik je umrl leta 1886. Truplo so položili v dvojno krsto ter ga prepeljali v rojstni kraj. Že takrat se je nekaterim častnikom, ki so pokojnika poznali, zdelo čudno, da je bila krsta tako majhna, da si je bil pokojnik zelo velik in močan. Kaj se je zgodilo z mrtvim častnikom, se dosedaj ni moglo dognati. Splošno se misli, da so zdravniki porabili truplo v medicinske namene.

r Človeški glas fotografiran. — Kakor poroča pariška akademija znanosti, je iznašel dr. Marage aparat s katerim je možno fotografirati človeški glas. Vsak glas spravi namreč zrak v valovanje. Ti valovi so včasih zelo veliki. S to novo fotografijo bo možno zapaziti pogoške v glasu.

r Velike železniške nesreče. — Pri Sesto Calende (Italija) je zadel oseben vlak s tovornim vlakom. Ranjenih je 10 oseb.

Pri Melbourne je zadel brzovlak v oseben vlak. Zgoreli so štirje vozovi osebnega vlaka. — Mrtvih je 42, nevarno ranjenih pa 88 oseb.

r Turški učitelji. — Znano je, da je položaj turških učiteljev še mnogo slabši kot italijanskih in španskih. Sledeča dogodbica ni nobena anekdota, temveč popolnoma odgovarja resnici. — Učni ravnatelj v neki provinci je zahteval od ministrstva, da se odstavi nekega učitelja, ker je na tržen dan sedel v bazarju in prodajal kokoši in jajca, mesto bi poučeval v šoli. V ministrstvu so pa dognali, da dobi ta učitelj od občine na leto „40 kil“ (kila je 45 kg.) žita in da mu že tekom treh let ni bila povišana plača. Ministrstvo se je učitelja usmili in ga prestavilo v drug kraj z mesečno plačo sto in petdeset piastrov (16 goldinarjev).

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolago veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon št. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posoji tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

ZALOGA
likerjev v sodčih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmernne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Širite ZARJO

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava „Ples-a“ TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, — z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovenci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku - tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

Zahtevajte „Zarjo“

po vseh gostilnah in javnih lokalih!

V Trstu dobite za sedaj „Zarjo“ na prodaj v teh-le tobakarnah:

Rubnič, via sette Fontane 14
Supanz, via Vinc. Bellini 13
Frank, via Stadion 10
Hreščak, campo Belvedere 1
Bruna, via del Rivo 44
Stanič, via molin piccolo 14
Mose, via Miramar 1
Bruni, piazzetta s. Lucia 1
Grammatico, via del Bosco 1
Schmied, via delle Acque 2
Magnolo, via Belvedere 49
Škerl, pri sv. Ivanu

Previdena s Sv. Zakramenti je v naročju svojih ljubečih dragih po dolgem trpljenju danes v jutru mirno v Gospodu zaspala

HENRIKA udova PEDERZOLLI

uzorna mati in soproga.

Podpisani javljajo tužnim srcem svojim prijateljem in znancem to prežalostno novico.

Pogreb se bode vršil dne 24. t. m. ob 9. zjutraj iz stanovanja ulice Giachino Rossini 28.

Sv. maša zadušnica se bode darovala dne 29. t. m. ob 9. uri zjutraj v cerkvi Sv. Antona Novega.

Molite za pokojnico!

TRST, 22. aprila 1908.

Henrik Pederzoli

c. k. prizivni svetnik

Dr. Trifon Pederzoli

župnik pri Novem Sv. Antonu.

Jakob Pederzoli

c. kr. finančni svetnik

sinovi

Matej Flederbacher c. kr. poštni kontrolor, zet

Natalija Pederzoli r. Sueng, sinaha

Marij, Guidon unuka Marija Pederzoli unukinja

Josip Flederbacher, unuk.

Ivanka Pederzoli

Jožefa Flederbacher

r. Pederzoli

Alojzija Pederzoli

hčere

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. r. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5° tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2 %

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJO“